

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3753/2024
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно стамбено предузеће "Крагујевац", Крагујевац, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Никола Поповић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7817/23 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7817/23 од 07.09.2023. године.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Крагујевцу Гж 7817/23 од 07.09.2023. године и пресуда Основног суда у Крагујевцу П 7956/22 од 12.04.2023. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 7817/23 од 07.09.2023. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 7956/22 од 12.04.2023. године, којом је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Иване Жугић ИИвк 482/22 од 05.05.2022. године, усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћених комуналних услуга исплати главни дуг у износу од 5.600,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе обавеза од месецима од по 560,00 динара почев од доспелости до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 3.412,80 динара, те обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.312,80 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се применом члана 404. став 1. ЗПП прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе.

Потреба уједначавања судске праксе поткрепљена је правноснажном пресудом донетој у парници вођеној између истих истих странака која се односи на ранији

период потраживане истоврсне накнаде, окончаној пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 203/20 од 12.05.2020. године.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Поступак у овој правној ствари инициран је од стране ЈСП „Крагујевац“ 28.04.2022. године, ради наплате дуга за комуналне услуге за стан на адреси улица ... број .. у Крагујевцу, по рачунима од априла 2021. године до јануара 2022. године. Према утврђеним чињеницама, тужена је у овом стану становала до 25.11.2014. године, када је спроведено извршење њеним принудним исељењем из непокретности додељене извршном повериоцу ББ и предате му у државину. Није спорно да наведену промену тужена није пријавила тужиоцу.

На основу наведеног, нижестепени судови су закључили да је према туженој основан захтев за исплату комуналних услуга по рачунима за период од априла 2021. године до јануара 2022. године, јер тужена као регистровани корисник комуналних услуга није тужиоцу пријавила промену у вези са правом коришћења или власништва предметне непокретности, те је у пословним књигама тужиоца и даље остала евидентирана као корисник услуга. О основаности захтева у овој парници, одлучено је позивом на одредбе члана 262. став 1. и 17. Закона о облигационим односима у вези са чланом 2, 3. и 13. Закона о комуналним делатностима и члана 3, 4, 9, 11, 25, 26. и 27. Одлуке о обједињеној наплати комуналних и других услуга.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужене оспорава правилност примене материјалног права од стране нижестепених судови. Наводима ревизије да ово није прва парница вођена од стране тужиоца против тужене за наплату комуналних услуга након њеног исељења и предаје стана одређеном лицу у својину и државину, да је тужилац пре овог поступка већ имао сазнање да тужена не користи комуналне услуге, те да је поступао несавесно и супротно том сазнању тужену и даље евидентирао као корисника комуналних услуга, оспорено је становиште нижестепених судови о основаности тужбеног захтева у овој правној ствари. По налажењу Врховног суда, не узимањем у обзир околности истицаних у поступку од стране тужене везано за окончан спор о истоврсном захтеву за период који претходи овде утуженом, уз истоветно утврђење о времену и начину промене до које је дошло 25.11.2014. године и исправа из судских поступака које ове наводе потврђују, због погрешне примене материјалног права чињенично стање је непотпуно утврђено.

Ради правилне примене материјалног права, у виду треба имати да у вршењу послова обједињене наплате комуналних и других услуга, тужилац је дужан да поступа у складу са законском регулативом и исто као и вршилац комуналне делатности поступа по дужностима и овлашћењима прописаним у Закону о комуналним

делатностима („Службени гласник РС“, 88/11 ... 95/18. Овим законом, у члану 23. прописано је овлашћење јавног предузећа да у сарадњи са другим органима прикупља податке о кориснику комуналне услуге. Сврха овог прописивања је да се омогући утврђење и евидентирање о стварним корисницима комуналних услуга, увек када о томе нема довољних или тачних података, односно укаже потреба да се одређени подаци провере. Такав је и случај када се у судском поступку према евидентираним кориснику за наплату потраживања из ранијег периода дође до поузданих података и доказа о промени власништва на непокретности, следом којих би у даљем поступању било могуће службеним путем спровести промену у евидентирању стварног корисника комуналних услуга као обвезника плаћања накнаде коју тужилац као јавно предузеће наплаћује.

Код чињеница да је тужена из предметног стана принудно исељена дана 25.11.2014. године и тог дана непокретност предата у државину другом лицу као извршном повериоцу, и приложеног о томе да је тужилац против тужене пре овог водио поступак ради дуга за комуналне услуге за ранији период (од децембра 2017. године до новембра 2018. године), који је окончан пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 203/20 од 12.05.2020. године, правноснажним одбијањем тужбеног захтев тужиоца, а да је поступак у овој правној ствари инициран 28.04.2022. године, пропуштено је да се утврди да ли је тужилац до сазнања о промени корисника комуналних услуга дошао пре иницирања овог поступка против тужене и цени да ли је по својим овлашћењима предузео одговарајуће радње ради евидентирања стварног корисника, као и од каквог је значаја околност ако то није учинио.

У поновном поступку, ради правилне примене материјалног права, потребно је утврдити да ли је тужиоцу као јавном предузећу била доступна чињеница о промени корисника комуналне услуге, односно да ли је о тој промени поузданог знања имао или с извесношћу могао имати пре покретања поступка за наплату потраживања према туженој 28.04.2022. године, и независно од изостанка формалне пријаве промене с њене стране, изнова одлучити о захтеву тужиоца управљеном према туженој, имајући у виду дужност савесног вршења службених послова и овлашћења којима тужилац располаже у обављању послова од јавног интереса.

Из изнетих разлога, нижестепене пресуде су морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Као акцесорна, укинута је и одлука о трошковима поступка, применом члана 165. став 3. ЗПП.

На основу члана 416. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић